

Bakos András

Szonett

József Attila emlékére

*Játszanom kell, és játszom, láthatod.
Arcom nem árul el se jót, se rosszat,
engedtem én is, színleg, a gonosznak,
de nem török meg. El sem olvadok.*

*Játszanom kell. Így néha mosolyognak,
ha egyetlen szép szót is kihagyok.
Legnagyobbakká nőttek a nagyok,
s újból megvetik alapját a jognak.*

*Íme a rend. És szabatos szavakkal
ha mérném, ez is belém marna, foggal;
szánandóbb így a lélek, ha dadog.*

*És ha azt mondod néha, hogy nem érdem
az őszinte szó, s mondjam el, miért nem,
hát ne haragudj, ha még hallgatok.*

A műveltség átká

*sajnos
már nem tudom melyik kötetben
olvashattam egykor
a jelzett fogalom profánságán eltűnődve
ezt a szót
ami itt leírva
az előtte levő
és utána következő szavakkal együtt
talán már plágium*